

DR. KÖLTŐ GÁBOR.

(1879. ápr. 5. — 1923. márc. 17.)

A kies Erdővidék egyik legszebb községéből: Nagyajtáról kelt szárnyra s a sz.-keresztúri és a kolozsvári főgimnáziumokon keresztül merész íveléssel emelkedett fel aránylag fiatalon a m. kir. kuriai birói szék magaslatáig. A Kriza János községéből hozta magával az életbe a puritán becsületességet, az erős fajszereget, a mélyen látó értelmi erőt, a legtisztább erkölcsi érzést és az őszinte vallásosságot. Ezek voltak azok a lendítő erők, amelyek gyors szárnyakon vitték előre szép pályáján. Mint az izzó vulkán, állandóan égett a tettvágytól. Az eszmények lángja perzselte nyugtalan lelkét. A jónak ismert úton bátorsággal tört előre s nem ismert akadályokat haladásában.

Az imperium változással járó külső események, egyházunk kormányrúdjá mellé sodorták. Itt is állandóan lelkesített, irányított és szervezett. A legnagyobb forgatagban is erősen állott s a legsötétebb bizonytalanságban is világított. Az U. I. T. megszervezésében vezető szerepet vitt, amelynek egyik első alelnöke lett. Egyházunk és iskoláinkért vívott bátor küzdései jutalmául a kolozsvári kollégiumhoz isk. felügyelő gondnoki állásra emelte az egyház bizalma. Későbbben expátriált. Fájó szívvel hagyta itt a forrón szeretett erdélyi földet. S mint a talajából kiszakított növény, azóta csak hervadott. Itt viselt állásairól lemondott, de az U. I. T. tiszteletbeli alelnöknek, az egyház pedig tiszteletbeli isk. f. ü. gondnoknak választotta. Míg márc. 17-én lelke átszállott az örökkévalóságba; neve és emléke pedig a történelemmé lett.

V. A.

EGYHÁZI ÉNEKEINK ÚJ FORMÁBAN.

(Folyt. Próbaénekeskönyv helyett.)

6.

(Régi, 1777-i Énekeskönyv 4. lapja átköltve.)

1. Oh mi szent Atyánk, kegyes és kegyelmes
Jézus Krisztusnak szerető szent atyja,
Áldott szent lelked ki reánk bocsátod,
Egy örök Isten!
2. Győzhetetlen vár, mi erős kőszálunk,
Búsult lelkeknek bizodalmas bástya,
Csüggedt vándornak csobogó forrásviz,
Egy örök Isten!
3. El nem alvó fény, lobogó szövétnek,
Jóban járóknak ki nem alvó lámpás,
Egyetlen biztos menedék fent és lent
Egy örök Isten!
4. Áldott légy, áldott, mi Atyánk, kegyelmes
Jézus Krisztusnak szerető szent Atyja,
Éltető szent lelkedet öntsd ki ránk ma,
Egy örök Isten!

7.

(Pünkössti ének.)

1. Jövel jövel pünkösztnek égi lángja,
Urunk Szent Lelke szállj, oh szállj reánk ma,
Lehelj lelkünkbe lángoló szerelmet,
Oh szent Lehellet!
2. A tikkadt föld keblét az égre tárja,
Bágyadt szívünk enyhültét jaj de várja,
Oh szállj le, hullj le, Ég harmatja, könnye,
Enyhületünkre.
3. Vigaszt mi már, vigaszt csak tőled várunk,
Te vagy nekünk mi el nem omló várunk,
Te vagy szívünknek egyetlen reménye
Oh nézz feléje!